II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä elokuuta 2008,

kuluttajien turvallisuuden, kansanterveyden ja ympäristön aloilla toimivien tiedekomiteoiden ja asiantuntijoiden neuvoa-antavan rakenteen luomisesta ja päätöksen 2004/210/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/721/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 ja 153 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission päätöksellä 2004/210/EY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 2007/263/EY ([2]), perustettiin kolme tiedekomiteaa: kulutustavaroita käsittelevä tiedekomitea, terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea sekä kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea.

(2) Tietyt terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean tehtävät on siirretty annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1907/2006 ([3]) perustetulle Euroopan kemikaalivirastolle, ja siksi kyseisen komitean toimivalta-alueita olisi tarkistettava.

(3) Näiden kolmen tiedekomitean toiminnasta saadun kokemuksen perusteella niiden rakennetta ja työskentelymenetelmiä on tarpeen muuttaa ja kohentaa.

(4) Komission päätöksellä 2004/210/EY perustettujen kolmen tiedekomitean jäsenten toimikausia pidennettiin tehdyllä komission päätöksellä 2007/708/EY ([4]) siten, että ne päättyvät 31 päivänä joulukuuta 2008. Kyseisten komiteoiden jäsenet jatkavat tehtävässään, kunnes heidän tilalleen nimetään uusi jäsen tai heidän toimeksiantonsa uusitaan.

(5) Tämän vuoksi ja selkeyttä silmällä pitäen päätös 2004/210/EY on korvattava uudella päätöksellä.

(6) Luotettavat ja oikea-aikaiset tieteelliset lausunnot ovat välttämättömiä kuluttajien turvallisuutta, kansanterveyttä ja ympäristöä koskevien komission ehdotusten, päätösten ja toimintalinjojen kannalta. Tätä varten tarvitaan joustavaa neuvonantorakennetta, jotta useilla eri aloilla on helpommin saatavilla pätevää tieteellistä asiantuntemusta.

(7) Kuluttajien turvallisuutta, kansanterveyttä ja ympäristöä käsittelevien tieteellisten lausuntojen on perustuttava pätevyyden, riippumattomuuden ja puolueettomuuden sekä avoimuuden periaatteisiin, sellaisina kuin ne on esitetty komission tiedonannossa "Asiantuntijoiden hankkiminen ja käyttäminen komissiossa: periaatteet ja toimintaohjeet – Parempaa politiikkaa vankemmalta tietopohjalta" ([5]), ja lausuntojen antaminen on järjestettävä riskinarvioinnin parhaita käytäntöjä noudattaen.

([1]) EUVL L 66, 4.3.2004, s. 45.
([2]) EUVL L 114, 1.5.2007, s. 14.
([3]) EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1, oikaisu EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3.
([4]) EUVL L 287, 1.11.2007, s. 25.
([5]) KOM(2002) 713 lopullinen, 11. joulukuuta 2002.

(8) Tiedekomiteoiden on ehdottomasti käytettävä tieteellistä asiantuntemusta EU:ssa ja sen ulkopuolella kunkin kysymyksen edellyttämällä parhaalla mahdollisella tavalla. Tieteellisiä neuvonantajia olisi tätä varten koottava yhteen ryhmäksi siten, että katetaan riittävällä tavalla komiteoiden toimivalta-alueet.

(9) Neuvoa-antavan rakenteen uudelleenjärjestelyllä on lisättävä joustavuutta, jotta rakenne voi opastaa komissiota asioissa, jotka kuuluvat sen vakiintuneen toimivallan piiriin, kehittymässä olevien ja vastikään havaittujen terveysriskien ja asioiden alalla ja asioissa, jotka eivät kuulu yhteisön muiden riskinarviointielinten toimivaltaan; rakenteen on lisäksi voitava tarvittaessa antaa neuvontaa nopeasti ja sen on voitava varmistaa toimintansa täysi avoimuus samoin kuin se, että sen ja muiden yhteisön elinten ja asiaan liittyvien tieteellisten järjestöjen toimet vastaavat hyvin toisiaan ja niiden keskinäinen yhteistyö toimii.

(10) Riippumattomien tieteellisten lausuntojen tarve niin vakiintuneilla kuin uusilla yhteisön vastuulle kuuluvilla ja tiedekomiteoiden toimivallan piirissä olevilla aloilla kasvaa todennäköisesti edelleen. Riskinarviointiin liittyvää tieteellisen neuvonnan rakennetta on tämän vuoksi vahvistettava niin sen kokoonpanon kannalta kuin tehostamalla sen työskentelykäytäntöjä.

(11) On perustettu lukuisia erilaisia yhteisön elimiä, joiden tehtäviin kuuluu riskien arviointi eri aloilla. On tarpeen varmistaa tiedekomiteoiden ja tällaisten elinten toiminnan olevan keskenään johdonmukaista ja edistää niiden välistä koordinointia. Tiedekomiteoiden on parannettava tehokkuuttaan myös asianmukaisella tietojen ja asiantuntemuksen vaihdolla ja tekemällä yhteistyötä muiden kansallisen ja kansainvälisen tason tieteellisten elinten ja organisaatioiden kanssa.

(12) Tiedekomiteoiden työskentelykäytäntöjä olisi parannettava sisäisen työskentelyn lisäksi järjestämällä tieteellisiä kokouksia ja työpajoja sekä perustamalla verkostoja.

(13) Täysi riippumattomuus on toki turvattava, mutta lisäksi on tärkeää varmistaa tiedekomiteoiden työskentelyn avoimuus ja läpinäkyvyys ottamalla käyttöön asianmukaiset menettelyt sidosryhmien kanssa käytävää vuoropuhelua varten.

(14) Tämän päätöksen täytäntöönpanossa tavoiteltu avoimuus ja läpinäkyvyys olisi varmistettava noudattaen kuitenkin samalla täysimääräisesti yhteisön lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia henkilötietojen suojelun ja tiedon julkisen saatavuuden, myös liikesalaisuuksien suojelun osalta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Neuvoa-antava rakenne ja sen toimivalta-alueet

1. Luodaan neuvoa-antava rakenne tieteellistä riskinarviointia varten kuluttajien turvallisuuden, kansanterveyden ja ympäristön aloille. Tähän rakenteeseen sisältyvät:

a) kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea;

b) terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea;

c) kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea;

d) riskinarviointiin erikoistuneiden tieteellisten neuvonantajien ryhmä, jäljempänä 'neuvonantajaryhmä', joka tukee tiedekomiteoiden toimintaa tämän päätöksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

2. Neuvoa-antavan rakenteen toimivalta-alueet esitetään liitteessä I, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännöllä muille riskinarviointia suorittaville yhteisön elimille, kuten erityisesti Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, Euroopan lääkearviointivirastolle, Euroopan kemikaalivirastolle sekä Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskukselle, myönnettyä toimivaltaa.

2 artikla

Tehtävä

1. Komissio pyytää tiedekomiteoilta tieteellisen lausunnon tapauksissa, joista säädetään yhteisön lainsäädännössä.

2. Komissio voi pyytää komiteoilta lausunnon myös kysymyksistä,

a) joilla on erityistä merkitystä kuluttajien turvallisuudelle, kansanterveydelle ja ympäristölle; ja

b) jotka eivät kuulu muiden yhteisön elinten toimivaltaan.

3. Komissio voi lisäksi pyytää tiedekomiteoita antamaan nopeasti neuvontaa erityisiä riskejä koskevasta tieteellisestä tiedosta kiireellisissä tapauksissa.

4. Komissio voi pyytää tiedekomiteaa määrittelemään tutkimustarpeet ja arvioimaan tutkimustuloksia sen toimivallan alaan kuuluvien aiheiden osalta.

5. Tiedekomiteat voivat komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja yhteisymmärryksessä komission kanssa päättää perustaa aihekohtaisia työpajoja tarkastelemaan tietoja ja tieteellistä tietämystä tietyistä riskeistä tai laajoista riskinarviointiin liittyvistä kysymyksistä. Komission pyynnöstä ne laativat raportteja, kannanottoja tai päätelmiä näiden työpajojen pohjalta.

Työpajoissa voi komiteoiden jäsenten lisäksi olla mukana neuvonantajaryhmään kuuluvia tieteellisiä neuvonantajia ja ulkopuolisia asiantuntijoita – tarpeen mukaan asiantuntijoita samantyyppisiä tehtäviä hoitavista yhteisön, kansallisista tai kansainvälisistä elimistä.

Tiedekomiteoiden sihteeristö järjestää työpajat. Sihteeristö määrittelee ja varmistaa tarvittaessa näiden työpajojen pohjalta laadittujen raporttien, kannanottojen tai päätelmien levittämisen.

6. Komissio voi pyytää tiedekomiteoita ottamaan osaa aihekohtaisiin verkostoihin muiden yhteisön elinten tai tieteellisten järjestöjen kanssa, jotta voidaan seurata ja edistää liitteessä I määritellyillä toimivalta-alueilla esiintyviä riskejä koskevan tieteellisen tietämyksen kehittymistä.

7. Tiedekomiteat kiinnittävät komission huomion – esittämällä sille hyväksymänsä muistiot tai kannanotot – toimivaltaansa kuuluvaan erityiseen tai kehittymässä olevaan ongelmaan, jonka ne katsovat saattavan aiheuttaa todellisen tai potentiaalisen riskin kuluttajien turvallisuudelle, kansanterveydelle tai ympäristölle. Komissio voi päättää julkaista nämä muistiot ja kannanotot, ja se päättää toteutettavista toimista, joihin kuuluu tarvittaessa asiaa koskevan tieteellisen lausunnon pyytäminen.

2 LUKU

TIEDEKOMITEOIDEN JA NEUVONANTAJARYHMÄN MUODOSTAMINEN

3 artikla

Tiedekomiteoiden jäsenten nimittäminen

1. Kuluttajien turvallisuutta, terveys- ja ympäristöriskejä ja kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevissä tiedekomiteoissa on kussakin enintään 17 jäsentä, ja niiden toimintaan voi niiden omasta aloitteesta osallistua neuvonantajaryhmästä enintään viisi tieteellistä neuvonantajaa, jotka antavat panoksensa komitean työhön erityiskysymyksissä tai -aloilla.

2. Komissio nimittää tiedekomiteoiden jäsenet heidän asiantuntemuksensa perusteella, ja tämän lisäksi heidän maantieteellisen jakautumisensa on heijasteltava tieteellisten ongelmien ja toimintamallien monimuotoisuutta etenkin Euroopassa. Komissio päättää kunkin komitean jäsenmäärästä ilmenneiden tarpeiden mukaan.

Kunkin tiedekomitean jäsenet ovat asiantuntijoita yhdellä tai useammalla kyseisen komitean toimivaltaan kuuluvalla alalla siten, että he yhdessä edustavat eri tieteenaloja mahdollisimman laajalti.

3. Komissio nimittää tiedekomiteoiden jäsenet soveltuvien hakijoiden luettelosta, joka on laadittu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja komission www-sivustolla julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

4. Jäsen voidaan nimittää vain yhteen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tiedekomiteaan.

4 artikla

Neuvonantajaryhmän perustaminen

1. Neuvonantajaryhmä muodostuu tieteellisistä neuvonantajista, jotka ovat asiantuntijoita yhdellä tai useammalla liitteessä I määritellyllä toimivalta-alueella tai niihin liittyvissä aiheissa siten, että he yhdessä edustavat eri tieteenaloja mahdollisimman laajalti.

2. Komissio nimittää tieteelliset neuvonantajat neuvonantajaryhmään soveltuvien hakijoiden luettelosta, joka on laadittu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja komission www-sivustolla julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

3. Komissio päättää neuvonantajaryhmässä kulloinkin olevien tieteellisten neuvonantajien määrästä sen mukaan, mitä tieteellisiä lausuntoja se tarvitsee.

5 artikla

Toimikausi

1. Tiedekomiteoiden jäsenten toimikausi on kolme vuotta, eivätkä jäsenet voi olla samassa komiteassa kauemmin kuin kolme peräkkäistä toimikautta. He jatkavat tehtävässä, kunnes heidän tilalleen nimetään uusi jäsen tai heidän toimeksiantonsa uusitaan.

Asiantuntemuksen jatkuvuuden turvaamiseksi komissio voi poikkeustapauksissa pidentää tiedekomitean jäsenten toimikautta enintään 18 kuukauden pituisella jaksolla.

Jäsen, joka on toiminut kolme peräkkäistä toimikautta yhdessä tiedekomiteassa, voidaan valita jäseneksi johonkin toiseen tiedekomiteaan.

2. Jos jäsen ei enää täytä 12 artiklassa tarkoitetussa työjärjestyksessä vahvistettuja osallistumiskriteerejä tai hän esittää eronpyynnön, komissio katsoo, että jäsenyys on päättynyt tai hyväksyy jäsenen eronpyynnön ja nimeää hänen tilalleen uuden jäsenen neuvonantajaryhmästä.

3. Tieteelliset neuvonantajat nimitetään neuvonantajaryhmään viideksi vuodeksi, ja heidän toimeksiantonsa voidaan uusia.

3 LUKU

NEUVOA-ANTAVAN RAKENTEEN TOIMINTA

6 artikla

Neuvonantajaryhmän tukeen turvautuminen

1. Kukin tiedekomitea voi päättää ottaa enintään viisi neuvonantajaryhmään kuuluvaa tieteellistä neuvonantajaa ulkojäseninä mukaan tieteellisen lausunnon valmisteluun. Näillä mukaan kutsutuilla ulkojäsenillä on heidän osallistuessaan tarkasteltavaa aihetta koskeviin toimiin ja käsittelyihin samat tehtävät, vastuut ja oikeudet kuin kyseisen komitean jäsenillä.

2. Kukin tiedekomitea voi lisäksi päättää kutsua mukaan muita neuvonantajaryhmään kuuluvia tieteellisiä neuvonantajia tieteellisen lausunnon valmisteluun. Nämä neuvonantajat osallistuvat tarkasteltavaa aihetta koskeviin toimiin, mutta heidän tehtävänsä ja vastuunsa rajoittuvat lausunnon valmisteluun.

3. Tiedekomiteat voivat lisäksi kutsua neuvonantajaryhmään kuuluvia tieteellisiä neuvonantajia avustamaan komiteaa komission 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti pyytämien nopeasti annettavien neuvojen laatimisessa sekä osallistumaan 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin aihekohtaisiin työpajoihin.

4. Komissio voi kutsua neuvonantajaryhmään kuuluvia tieteellisiä neuvonantajia osallistumaan tieteellisiin kokouksiin tai antamaan komission yksiköille tapauskohtaisesti tietoa erityiskysymyksistä.

7 artikla

Työryhmät

1. Tiedekomiteat voivat perustaa erityisiä työryhmiä, joiden tehtävänä on valmistella ja laatia komiteoiden tieteellisiä lausuntoja. Työryhmiä on perustettava erityisesti silloin, kun tietystä aiheesta tarvitaan ulkopuolista asiantuntemusta.

2. Tiedekomiteat voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa kutsua osallistumaan työhönsä sellaisia ulkojäseniä, muita neuvonantajaryhmään kuuluvia tieteellisiä neuvonantajia, ulkopuolisia asiantuntijoita sekä muissa yhteisön elimissä olevia asiantuntijoita, joilla ne katsovat olevan tarvittavaa tieteellistä tietämystä ja asiantuntemusta.

3. Työryhmän puheenjohtajana toimii sen tiedekomitean jäsen, joka on kutsunut työryhmän koolle, ja työryhmä kertoo toimintansa tuloksista tälle tiedekomitealle ja voi nimittää esittelijän keskuudestaan. Erityisen monimutkaisia monitieteisiä kysymyksiä varten voidaan nimetä useampi kuin yksi esittelijä.

4. Jos kysymys kuuluu useammalle kuin yhdelle tiedekomitealle, perustetaan yhteinen työryhmä, joka muodostuu tarpeen mukaan kyseisten komiteoiden jäsenistä, ulkojäsenistä, neuvonantajaryhmään kuuluvista tieteellisistä neuvonantajista sekä ulkopuolisista asiantuntijoista.

8 artikla

Harjoittelijoiden osallistuminen

Tiedekomiteat voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa ja 12 artiklassa tarkoitetun työjärjestyksen mukaisesti sallia harjoittelijoiden osallistumisen kokouksiinsa tavoitteena valmiuksien kehittäminen riskinarvioinnin alalla.

9 artikla

Erityisvaatimukset

1. Komissio voi vaatia, että tiedekomitea antaa tieteellisen lausunnon tietyssä määräajassa.

2. Komissio voi edellyttää, että kysymyksistä, jotka eivät kuulu yhden tiedekomitean toimivaltaan tai joita useamman kuin yhden komitean on tarkasteltava, annetaan yhteinen lausunto. Tiedekomiteat voivat lisäksi antaa yhteisen lausunnon komissiolta saadun lausuntopyynnön nojalla 11 artiklassa tarkoitetun komiteoiden välisen koordinointiryhmän aloitteesta.

3. Komissio voi tieteellistä lausuntoa koskevassa pyynnössään määritellä ne kuulemiset, neuvottelut tai yhteistyötoimet muiden tieteellisten elinten kanssa, joiden se katsoo olevan tarpeen lausunnon valmistelemiseksi. Komitea voi myös yhteisymmärryksessä komission kanssa päättää kuulemisista ja neuvotteluista, jos niiden katsotaan olevan tarpeen lausunnon saamiseksi valmiiksi.

4. Tiedekomitea voi pyytää sidosryhmiltä lisätietoja tieteellistä lausuntoa varten. Tiedekomitea voi asettaa pyytämiensä tietojen toimittamiselle määräajan. Tällaisessa tapauksessa tiedekomitea voi päättää keskeyttää kyseistä tieteellistä lausuntoa koskevan työskentelynsä. Jos pyydettyjä tietoja ei ole toimitettu kyseisessä määräajassa, komitea voi antaa lausuntonsa käytettävissään olevien tietojen pohjalta.

10 artikla

Puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien valitseminen

1. Kukin tiedekomitea valitsee keskuudestaan puheenjohtajan sekä kaksi varapuheenjohtajaa. Valinta tehdään komitean jäsenten yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta, ja se voidaan uusia.

2. Tiedekomiteoiden puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien valintamenettely vahvistetaan 12 artiklassa tarkoitetussa työjärjestyksessä.

11 artikla

Tiedekomiteoiden koordinointi

Tiedekomiteoiden puheenjohtajista ja varapuheenjohtajista muodostuva komiteoiden välinen koordinointiryhmä varmistaa kyseisten kolmen tiedekomitean toiminnan koordinoinnin 12 artiklassa tarkoitetun työjärjestyksen mukaisesti.

12 artikla

Työjärjestys

1. Tiedekomiteat vahvistavat yhteisen työjärjestyksensä komission ehdotuksesta ja yhteisymmärryksessä sen kanssa.

2. Työjärjestyksellä on varmistettava, että tiedekomiteat toteuttavat tehtävänsä noudattaen pätevyyden, riippumattomuuden ja avoimuuden periaatteita ottaen kuitenkin huomioon liikesalaisuuteen liittyvät oikeutetut pyynnöt sekä ne riskinarviointia koskevat periaatteet, jotka komissio saattaa vahvistaa saadun kokemuksen ja tällä alalla soveltamansa politiikan mukaisesti.

3. Työjärjestys kattaa erityisesti liitteessä II luetellut aihealueet.

13 artikla

Äänestyssäännöt

1. Tiedekomiteat hyväksyvät lausuntonsa, nopeasti annettavat neuvonsa, muistionsa ja/tai kannanottonsa jäsentensä sekä ulkojäsentensä yhteenlasketun määrän enemmistöllä.

2. Kukin tiedekomitea tekee päätöksensä kaikista muista kysymyksistä varsinaisten jäsentensä enemmistöllä.

3. Laskettaessa enemmistöä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi huomioon ei oteta niitä komitean jäseniä, jotka ovat eronneet tai joiden jäsenyys on päättynyt 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

14 artikla

Muiden yhteisön, kansallisten tai kansainvälisten elinten lausunnoista eriävät lausunnot sekä koordinointi ja yhteistyö niiden kanssa

1. Tiedekomiteat auttavat komissiota toteamaan varhaisessa vaiheessa,

a) onko työskentelyn koordinointiin ja yhteistyöhön tarvetta ja mahdollisuuksia;

b) esiintyykö niiden tieteellisten lausuntojen ja samantyyppisiä tehtäviä hoitavien yhteisön, kansallisten tai kansainvälisten elinten tieteellisten lausuntojen välillä mahdollisesti tai tosiasiassa eroavaisuuksia yleisten tai erityisten riskinarviointiin liittyvien näkökohtien osalta.

Ne auttavat komissiota välttämään, selvittämään tai selventämään näitä eriäviä lausuntoja sekä luomaan ja pitämään yllä yhteistyösuhteita kyseisiin elimiin.

2. Komissio voi pyytää, että tiedekomiteat tekevät yhteistyötä samantyyppisiä tehtäviä hoitavien yhteisön, kansallisten tai kansainvälisten elinten kanssa, ja organisoida tätä yhteistyötä. Se voi eritoten pyytää tiedekomiteoita laatimaan yhteisiä lausuntoja muiden yhteisön elinten kanssa näiden elinten suostumuksella.

3. Jos on havaittu huomattava tieteellisiä kysymyksiä koskeva eroavaisuus ja jos kyseessä on jokin yhteisön elin, asianomaisen tiedekomitean on komission pyynnöstä yhdessä kyseisen elimen kanssa joko ratkaistava eroavaisuus tai esitettävä komissiolle yhteinen asiakirja, jossa selvitetään erimielisyyttä aiheuttavat tieteelliset kysymykset ja tuodaan esille tiedoissa esiintyvät epävarmuustekijät. Asiakirja on julkistettava.

4 LUKU

PERIAATTEET

15 artikla

Riippumattomuus

1. Tiedekomiteoiden jäsenet, ulkojäsenet, muut neuvonantajaryhmään kuuluvat tieteelliset neuvonantajat ja ulkopuoliset asiantuntijat nimitetään henkilökohtaisten ansioiden perusteella. He eivät voi siirtää tehtäviään kenellekään muulle.

2. Tiedekomiteoiden jäsenten, neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien ja työryhmiin osallistuvien ulkopuolisten asiantuntijoiden on toimittava ulkoisista vaikutteista riippumattomasti.

Tämän vuoksi heidän on annettava ilmoitus siitä, että he sitoutuvat toimimaan yleisen edun hyväksi, sekä ilmoitus joko sellaisten välittömien tai välillisten etunäkökohtien puuttumisesta tai olemassaolosta, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset on tehtävä kirjallisina. Tiedekomiteoiden jäsenten ja neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien on tehtävä ilmoitukset vuosittain.

3. Tiedekomiteoiden jäsenten, ulkojäsenten ja muiden tieteellisten neuvonantajien sekä työryhmiin osallistuvien ulkopuolisten asiantuntijoiden on ilmoitettava jokaisessa kokouksessa erityisistä etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa vaarantavan heidän riippumattomuutensa esityslistalla olevien asioiden osalta.

16 artikla

Avoimuus

1. Tiedekomiteoiden toimintaa on toteutettava erittäin suurta avoimuutta noudattaen. Komission on erityisesti asetettava julkisesti saataville www-sivustollaan ilman tarpeetonta viivästystä:

a) tiedekomiteoille osoitetut lausuntopyynnöt;

b) tiedekomiteoiden, komiteoiden välisen koordinointiryhmän ja työryhmien kokousten esityslistat ja pöytäkirjat;

c) tiedekomiteoiden antamat tieteelliset lausunnot ja niiden nopeasti antamat neuvot, mukaan luettuina vähemmistön kannat sekä kyseisen lausunnon valmisteluun osallistuvien työryhmien jäsenten nimet; vähemmistöön jäänyttä näkemystä tukeneiden jäsenten tai neuvonantajien nimet on mainittava;

d) tiedekomiteoiden yhteinen työjärjestys;

e) tiedekomiteoiden jäsenten ja neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien nimet sekä kunkin jäsenen ja neuvonantajan lyhyt ansioluettelo;

f) tiedekomiteoiden jäsenten, neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien ja työryhmiin osallistuvien ulkopuolisten asiantuntijoiden etunäkökohtia koskevat ilmoitukset.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja avoimuutta koskevia sääntöjä sovelletaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 [1] ja Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 [2] vaatimusten mukaisesti erityisesti liikesalaisuuksien osalta.

17 artikla

Luottamuksellisuus

Tiedekomiteoiden jäsenet, tieteelliset neuvonantajat, ulkopuoliset asiantuntijat ja harjoittelijat eivät saa ilmaista tietoja, jotka ovat tulleet heidän tietoonsa tiedekomiteoiden, aihekohtaisten työpajojen tai työryhmien työssä tai muissa tämän päätöksen soveltamiseen liittyvissä toiminnoissa, jos heille on ilmoitettu tietojen luottamuksellisuudesta.

5 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Komission tiedekomiteoiden sihteeristö

1. Tiedekomiteat ja niiden työryhmät sekä komiteoiden välisen koordinointiryhmän ja muut kokoukset, työpajat tai tapahtumat, jotka liittyvät tämän päätöksen soveltamiseen, kutsuu koolle komissio.

2. Komissio vastaa tiedekomiteoiden ja niiden työryhmien sekä muiden tämän päätöksen soveltamiseen liittyvien toimintojen tieteellisestä ja hallinnollisesta sihteeristöstä.

3. Sihteeristö antaa sellaista tieteellistä ja hallinnollista tukea, jota tarvitaan, jotta tiedekomiteat voivat toimia tehokkaasti, jotta voidaan seurata työjärjestyksen noudattamista erityisesti pätevyyttä, riippumattomuutta ja avoimuutta koskevien vaatimusten osalta ja jotta varmistetaan tiedottaminen komiteoiden toiminnasta ja asianmukaisesta sidosryhmien kanssa käytävästä vuoropuhelusta, mukaan luettuna erityisesti komiteoiden toimintaa koskevien kuulemisten järjestäminen ja niiden lausuntojen ja muiden julkisten asiakirjojen julkaiseminen. Lisäksi sihteeristö antaa tukea komiteoille ja järjestää ja toteuttaa lausuntojen laadunvalvontaa työjärjestyksen mukaisesti niiden kattavuuden, johdonmukaisuuden ja selkeyden osalta samoin kuin sen osalta, vastaavatko ne lausuntopyyntöä ja täyttävätkö ne toimitukselliset vaatimukset.

4. Sihteeristö varmistaa tiedekomiteoiden toiminnan tieteellisen ja teknisen koordinoinnin ja tarvittaessa niiden ja muiden yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten elinten toiminnan keskinäisen koordinoinnin sekä työjärjestyksessä asetetun sidosryhmien kanssa käytävää vuoropuhelua koskevan menettelyn soveltamisen ja komiteoiden toiminnasta viestittämisen.

[1] EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

[2] EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

19 artikla

Korvaukset

Tiedekomiteoiden jäsenet, neuvonantajaryhmään kuuluvat tieteelliset neuvonantajat ja ulkopuoliset asiantuntijat ovat oikeutettuja saamaan liitteen III mukaisesti korvauksen osallistumisesta komiteoiden kokouksiin, aihekohtaisiin työpajoihin, työryhmiin sekä muihin komission järjestämiin kokouksiin ja tapahtumiin ja esittelijänä toimimisesta jonkin erityisen kysymyksen yhteydessä.

Komissio korvaa matka- ja oleskelukulut.

20 artikla

Tiedekomiteoiden korvaaminen

Korvataan päätöksellä 2004/210/EY perustetut nykyiset tiedekomiteat tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa perustettavilla tiedekomiteoilla seuraavasti:

a) Kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea korvaa kulutustavaroita käsittelevän tiedekomitean.

b) Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea korvaa samannimisen komitean.

c) Kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea korvaa samannimisen komitean.

21 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan päätös 2004/210/EY.

Kyseisellä päätöksellä perustetut kolme komiteaa jatkavat kuitenkin tehtäviään, kunnes tällä päätöksellä perustettavat tiedekomiteat aloittavat toimintansa.

2. Viittaukset kumottuun päätökseen katsotaan viittauksiksi tähän päätökseen; viittaukset kumottavalla päätöksellä perustettuihin komiteoihin katsotaan viittauksiksi tällä päätöksellä perustettuihin komiteoihin.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

LIITE I

TOIMIVALTA-ALUEET

1. **Kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea**

Tiedekomitea antaa lausuntoja kysymyksistä, jotka liittyvät kaikentyyppisiin kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden (esimerkkeinä kosmeettiset valmisteet ja niiden ainesosat, lelut, tekstiilit, vaatteet, henkilökohtaisen hygienian hoitoon tarkoitetut tuotteet sekä kotitaloustuotteet kuten pesuaineet) ja palvelujen (esimerkkeinä tatuointi ja keinorusketus) terveys- ja turvallisuusriskeihin (erityisesti kemiallisiin, biologisiin, mekaanisiin ja muihin fysikaalisiin riskeihin).

2. **Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea**

Tiedekomitea antaa lausuntoja niistä terveys- ja ympäristöriskeistä, joita liittyy sellaisiin ilmassa, vedessä ja maaperässä oleviin saasteisiin ja muihin biologisiin ja fysikaalisiin tekijöihin tai muuttuviin fysikaalisiin olosuhteisiin, joilla saattaa olla kielteinen vaikutus terveyteen ja ympäristöön esimerkiksi ilmanlaadun, veden, jätteiden ja maaperän kannalta; lisäksi se antaa lausuntoja ympäristön elinkaariarvioinnista. Komitea käsittelee myös biosidien myrkyllisyyteen ja ekomyrkyllisyyteen liittyviä terveys- ja turvallisuusnäkökohtia.

Komissio voi lisäksi pyytää tiedekomiteaa käsittelemään, etenkin yhteistyössä muiden EU:n virastojen ja erityisesti Euroopan kemikaaliviraston kanssa, sellaisten kemiallisten, biokemiallisten ja biologisten yhdisteiden myrkyllisyyteen ja ekomyrkyllisyyteen liittyviä kysymyksiä, joiden käytöllä voi olla haitallisia seurauksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan kemikaalivirastolle, kuluttajien turvallisuutta käsittelevälle tiedekomitealle ja muille eurooppalaisille riskinarviointielimille annettua toimivaltaa. Komitea käsittelee lisäksi kemikaaleista ja kemikaaliseoksista aiheutuvien terveys- ja ympäristöriskien arvioinnin menetelmäkysymyksiä, jotta se voi antaa luotettavia ja johdonmukaisia lausuntoja omaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla ja jotta se voi osaltaan edistää merkittävien kysymysten käsittelyä tiiviissä yhteistyössä muiden EU:n elinten kanssa.

3. **Kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea**

Tiedekomitea antaa lausuntoja kehittymässä oleviin ja vastikään havaittuihin terveys- ja ympäristöriskeihin liittyvistä kysymyksistä sekä laajoista, monimutkaisista tai monitieteisistä kysymyksistä, jotka edellyttävät kuluttajien turvallisuudelle tai kansanterveydelle aiheutuvien riskien kattavaa arviointia, ja kysymyksistä, jotka eivät kuulu yhteisön muiden riskinarviointielinten toimivaltaan.

Esimerkkeinä sen mahdollisista toiminta-aloista voidaan mainita riskitekijöiden vuorovaikutukseen liittyvät mahdolliset riskit, synergiavaikutukset, kasautuvat vaikutukset, mikrobilääkeresistenssi, uusi teknologia kuten nanoteknologia, lääkinnälliset laitteet – myös eläin- ja/tai ihmisperäisiä aineksia sisältävät – kudostekniikka, verituotteet, hedelmällisyyden vähentyminen, umpirauhasten syöpä, fyysiset vaaratekijät kuten melu ja sähkömagneettiset kentät (matkapuhelimista, lähettimistä ja kodin sähköisistä ohjausjärjestelmistä) sekä uusien riskien arviointimenetelmät. Sitä saatetaan lisäksi pyytää käsittelemään kansanterveyden taustatekijöihin ja muihin kuin tartuntatauteihin liittyviä riskejä.

LIITE II

TYÖJÄRJESTYS

Tiedekomiteoiden päätöksen 12 artiklan mukaisesti vahvistamassa yhteisessä työjärjestyksessä käsitellään erityisesti seuraavia aiheita:

1. **Tiedekomiteoiden välinen koordinointi**

   a) Sen tiedekomitean nimeäminen, joka vastaa sellaisista tieteellisiä lausuntoja koskevista pyynnöistä, jotka eivät kuulu yhden yksittäisen tiedekomitean toimivaltaan tai joita useamman kuin yhden komitean on tarkasteltava;

   b) yhteisten lausuntojen, nopeasti annettavien neuvojen, muistioiden ja/tai kannanottojen antaminen;

   c) menettelyt koordinoinnin varmistamiseksi tiedekomiteoiden välillä – myös riskinarvioinnin yhdenmukaistamiseen liittyvät seikat sekä komiteoiden välisen koordinointiryhmän toiminta.

2. **Komiteoiden sisäiset päätöksentekomenettelyt**

   a) Tiedekomiteoiden puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien valinta;

   b) lausuntojen antaminen

      — normaaleissa olosuhteissa

      — kirjallista menettelyä noudattaen normaaleissa olosuhteissa ja

      — nopeutettua kirjallista menettelyä noudattaen, jos asian kiireellisyys edellyttää tällaista menettelyä;

   c) menettely lausuntojen antamiseksi nopeasti silloin, kun komissio sitä pyytää 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti; menettelyllä varmistetaan lausunnon laatu ja se, että komitea hyväksyy lausunnon asianmukaisesti;

   d) muistioiden ja kannanottojen antaminen, jotta komission huomio saadaan kiinnitettyä tiettyyn tai syntymässä olevaan ongelmaan.

3. **Tieteellisen työn organisointi**

   a) Tiedekomiteoiden työryhmien perustaminen ja organisointi, yhteiset työryhmät mukaan luettuina;

   b) neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien ottaminen ulkojäseniksi komiteoihin ja ulkopuolisten asiantuntijoiden kutsuminen mukaan komiteoiden toimintaan;

   c) esittelijöiden nimittäminen ja heidän tehtäviensä kuvaus tiedekomiteoiden lausuntoluonnosten valmistelussa;

   d) tieteellisten lausuntojen muoto ja sisältö ja menettelyt niiden yhtenäisyyden ja toimituksellisen laadun varmistamiseksi ja kohentamiseksi;

   e) kokousten, aihekohtaisten työpajojen ja verkostojen organisointi ja niihin osallistuminen;

   f) harjoittelijoiden ottaminen mukaan toimintaan.

4. **Tiedekomiteoiden jäsenten, ulkojäsenten ja neuvonantajaryhmään kuuluvien muiden tieteellisten neuvonantajien, ulkopuolisten asiantuntijoiden ja harjoittelijoiden velvollisuudet**

   a) Osallistumiskriteerit ja edellytykset, joiden täyttyessä komitean jäsenyys päättyy;

   b) 17 artiklassa säädettyjen luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten täytäntöönpano;

   c) jäsenten, ulkojäsenten ja muiden neuvonantajaryhmään kuuluvien tieteellisten neuvonantajien sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden vastuut ja velvollisuudet yhteyksissä lausunnonpyytäjiin, erityisiin eturyhmiin ja muihin sidosryhmiin;

   d) edellytykset ja menettelyt, joiden nojalla tiedekomiteoiden jäsen, ulkojäsen ja muu tieteellinen neuvonantaja tai ulkopuolinen asiantuntija olisi jätettävä tiettyä aihetta käsittelevän keskustelun ja/tai äänestyksen ulkopuolelle komiteassa tai työryhmässä, jos hänen riippumattomuuttaan on perusteltu syy epäillä.

5. **Suhteet kolmansiin osapuoliin**

a) Menettelyt tiedekomiteoiden ja samantyyppisiä tehtäviä hoitavien yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten elinten toisistaan poikkeavien lausuntojen tunnistamiseksi, selvittämiseksi tai selventämiseksi, tiedonvaihto ja yhteiskokousten järjestäminen mukaan luettuina;

b) tiedekomitean edustaminen ulkoisessa toiminnassa, erityisesti suhteessa muihin yhteisön tai kansainvälisiin elimiin, joiden toiminta on samantyyppistä;

c) sidosryhmien kanssa käytävää vuoropuhelua koskevan menettelyn järjestäminen, erityisesti toimialan tai muiden erityisten eturyhmien tai muiden sidosryhmien kuulemisen järjestäminen;

d) tieteellisten lausuntojen ja muiden asiakirjojen julkaiseminen.

LIITE III

KORVAUKSET

Tiedekomiteoiden jäsenillä, neuvonantajaryhmään kuuluvilla tieteellisillä neuvonantajilla ja ulkopuolisilla asiantuntijoilla on oikeus saada korvaus osallistumisesta tiedekomiteoiden toimintaan seuraavasti:

Osallistuminen kokouksiin:

— osallistuminen tiedekomitean tai työryhmän kokoukseen tai tiedekomitean työskentelyn yhteydessä järjestettävään ulkopuoliseen kokoukseen: 300 euroa kultakin täydeltä osallistumispäivältä tai 150 euroa joko aamu- tai iltapäivältä.

Toimiminen esittelijänä sellaisen kysymyksen osalta, jota koskevan lausuntoluonnoksen valmistelu vaatii vähintään yhden päivän, komission kirjallisella etukäteissuostumuksella:

— 300 euroa.

— Jos on perusteltua ja budjettivarat sallivat, tämä määrä voi olla 600 euroa sellaisten kysymysten osalta, jotka vaativat erityisen paljon työtä.

Komissio arvioi säännöllisesti, onko näitä korvauksia tarpeen mukauttaa, ja ottaa arvioinnissaan huomioon hintaindeksit, muissa EU:n elimissä asiantuntijoille maksettujen korvausten kehittymisen sekä jäsenten, ulkojäsenten, muiden tieteellisten neuvonantajien ja ulkopuolisten asiantuntijoiden työmäärästä saadut kokemukset. Ensimmäinen arviointi tehdään vuonna 2009.